

העוררת:

ע"י ב"כ עו"ד נדיר אלסברג

המשיבה: מנהל הארנונה במועצה האזורית דרום השרון
ע"י ב"כ עו"ד יואל אדוט

ה ח ל ט ה

בפנינו ערר על תיקוני שומה שנשלחו לעוררת בחודש דצמבר 2012 בגין השנים 2005-2011 וכן בגין שנת 2012; וכן על שומת 2013. השגת העורר לגבי השומות הנ"ל, נדחתה, והעוררת עתרה בפנינו.

בחלוף הזמן, הגישה העוררת ערר גם לגבי שנת המס 2014 (לאחר שההשגה שלה, נדחתה). מאחר והנימוקים והפלוגתאות לגבי 2013 ו-2014 זהים בעיקרם, החלטנו לאחד את הדיון בהם.

נציין כי החלטה זו ניתנת על סמך כתבי הערר וכתבי התשובה של המשיב בשני עררים וכן הדיון שנתקיים בפנינו ביום 7.11.2013.

בסיומו של הדיון הנ"ל החלטנו לאפשר לצדדים פרק זמן של 30 יום לנהל משא ומתן ביניהם; עוד החלטנו כי הצדדים יגישו לנו תשריטים ותמונות שברשותם, תוך 45 יום. הצדדים פנו לוועדה במספר בקשות לקבלת ארכה, כל הבקשות נענו. לצערנו, הארכה האחרונה שאושרה נסתיימה ביום 30.4.14, לאחריה לא הוגשה לנו בקשה או הודעה כלשהי. הצדדים גם לא טרחו להגיש לוועדה מסמכים כלשהם. על כן החלטתנו ניתנת על סמך החומר שבפנינו בלבד.

עלינו להכריע בשתי שאלות עקרוניות:

- האם החיובים (המתוקנים) לשנת 2005-2011 ולשנת 2012 לפי הודעת המשיב לעוררת מיום 5.12.2012, הינם כדין?
- האם כלל השומות נשוא שני העררים תקפות לגופן?

נדון בכל אחת מן השאלות.

החיובים המתוקנים לשנים 2005 – 2011

1. לטענת העוררת, הודעות השומה המתוקנות לשנים הנ"ל, שנשלחו בחודש דצמבר 2012, הינן בגדר חיוב רטרואקטיבי פסול.

2. על פי העוררת, היא לא הסתירה מפני המשיב את מתקניה ושילמה כל השנים את החיובים השוטפים, כנדרש.

3. העוררת טוענת עוד כי הינה ארגון מתוקצב שהסתמך על החיובים שהושתו עליה וכי לא חלה עליה כל חובה לדווח על מתקניה למשיב, והיא ממילא היא לא נדרשה לכך.
4. לפי העוררת, החיוב הרטרואקטיבי הינו פרי של שינוי מדיניות לא מוסבר אצל המשיב.
5. לטענת המשיב, העוררת לא המציאה למשיב מידע אודות מתקניה ומועדי החזקה בהם, על אף שקיבלה דרישה לכך.
6. לטענת המשיב, החיובים המוגדלים באים לתקן טעות או השמטה בידי המשיב בשומות המקוריות והם אינם פרי שינוי מדיניות. לפי המשיב, החיובים המוגדלים נתקבלו עקב סקר מדידות שביצע המשיב בסמוך לפני הוצאת השומות המתוקנות.
7. כל צד הביא, בתימוכין לעמדתו, ציטוטים מפסקי דין שונים.
8. לאחר ששקלנו את הטענות, החלטנו לקבל את עמדת העוררת בעניין זה.
9. לא מצאנו בסיס לטענת המשיב כי העוררת הסתירה מידע מהמשיב בשנים הללו. גם לא מצאנו בהודעת המשיב מיום 5.12.2012 בדבר תיקון השומות שצורפה לכתבי הטענות, כל דרישה כלפי העוררת להמציא מידע כלשהו.
10. התרשמנו, כי השומות המתוקנות אכן נעשו בעקבות סקר המדידות, בעקבותיו החליט המשיב להחמיר עם העוררת ולחייב שטחים שלא חויבו, קודם לכן. בין אם הדבר נבע משינוי מדיניות ובין אם נתגלה למשיב יש מאין - אין הדבר יכול להצדיק לטעמנו הטלת חיוב רטרואקטיבי כה גורף.
11. נוסיף כי דברי מנהל הארנונה בדיון בפנינו – לפיהם, שינויים שחלים בשטחים ברי חיוב בארנונה בעקבות עריכת סקר מדידות אינו גורר חיוב רטרואקטיבי כשמדובר בבתים פרטיים, להבדיל מעסקים כגון זה של העוררת – לכאורה יש בהם כדי להצביע על היעדר שוויון במדיניות העוררת, דבר שאין לקבלו. העוררת הינה גוף עסקי שמסתמך על תקציב תקופתי; חיוב רטרואקטיבי שכזה יש בו פגיעה לא מידתית בעקרון ההסתמכות שלה.
12. לפיכך, אנו מורים על ביטול השומות המתוקנות לשנים 2005-2011.

השומה המתוקנת לשנת 2012

13. תיקון השומה לשנת 2012 – להבדיל מן השומות המתוקנות לשנים 2005-2011 – הינו, לטעמנו, מידתי והגון. הפסיקה הכירה בהבדל בין חיובים רטרואקטיביים לשנים קודמות לבין תיקון שומה במהלך שנת המס, ראה ע.א. 957/97 מ.מ. עלבון נגד מקורות (צוטט בסעיף 50 לתשובת המשיב).
14. בעניין זה יש להעדיף האינטרס הציבורי לגביית מס אמת על פי אינטרס ההסתמכות של העוררת.
15. אשר על כן אנו קובעים כי אין כל פסול בעצם התיקון לשומה לשנת 2012 כפי הודעת המשיב מיום 5.12.2012.

השומות לגופן

16. לטענת העוררת, השומות שהוציא המשיב הוצאו ללא כל פירוט למרות היותן "שומות לא רגילות" שחורגות מן השומות שהוצאו בעבר.
17. לפי העוררת, החיובים שהושתו עליה הוטלו בחוסר סמכות ותוך חריגה מהוראות חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב) התשנ"ג – 1993 והתקנות שהותקנו מכוחו.
18. כן טוענת העוררת כי הנכסים נשוא הערר פטורים מארנונה וזאת מכח סעיף 274 לפקודת העיריות (נוסח חדש) אשר הוחלה גם על מועצות אזוריות.
19. עוד טוענת העוררת כי שטחי הקרקע נשוא הערר אינם "קרקע תפוסה" כי אם "אדמת בניין" הפטורה מתשלום ארנונה; כמו כן, כי התרניים (קרי, האנטנות הסלולאריות של העוררת) אינן בגדר "בניין" וכי יש לחייבן, לכל היותר, כקרקע תפוסה.
20. לטענת העוררת (שהיא בגדר טענה חילופית) לכל היותר יש לחייב כל נכס ונכס כמפורט בסעיף 62 לכתב הערר.
21. לטענת המשיב, העוררת לא סיפקה כל פירוט התומך בטענותיה הפרטניות בנוגע לשומות לגופן. לפי המשיב, עומדת לו חזקת התקינות המנהלית ולפיכך, על העוררת רובץ הנטל לסתור את השומות והיא לא עמדה בכך.
22. המשיב דוחה טענות העוררת בדבר זכותה לפטור מארנונה מכח סעיף 274 לפקודת העיריות. לשיטת המשיב, המתקנים של העוררת אינם "קווי תשתית" ו/או "מתקני חיבור" כהגדרתם בסעיף הנ"ל והעוררת איננה "חברת תשתית".
23. המשיב דוחה טענת העוררת לפיה מתקניה אינם בגדר "בניין" והקרקע סביבם איננה בגדר קרקע תפוסה.
24. לעמדת המשיב, העוררת לא סיפקה כל פירוט או אסמכתא התומכים בטענות הפרטיות המועלה בסעיף 62 לכתב הערר לגבי כל נכס ונכס נשוא הערר (פרט לנכס המדובר בסעיף 62.1.6 שהוא נכס פיזי 12406071, לגביו הודיע ב"כ המשיב כי השומה תבוטל) ומשכך, יש לדחות את טענות העוררת שהן בבחינת "המוציא מחברו".
25. דעתנו, כדעת המשיב, היא שהעוררת לא הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח טענותיה העובדתיות כנגד השומות שהוצאו. עוד אנו סבורים כי טענת העוררת בדבר זכותה לפטור בהסתמך על סעיף 274 לפקודת העיריות, ספק אם מצויה היא בגדר סמכות הוועדה מאחר וצו הארנונה מסמיך את המשיב להטיל ארנונה על נכסים כגון אלה של העוררת. כך או כך, לעניין זה, דעתנו כדעת המשיב כי סעיף 274 אינו חל על הנכסים נשוא ערר זה. לבסוף, אנו סבורים כי טענות העוררת לפיהן האנטנות אינן "בניין" ושטחי הקרקע אינם קרקע תפוסה – דינן להידחות.
26. ומן הכלל אל הפרט:
- א. מיד ייאמר כי הוועדה מצטערת על כך ששני הצדדים לא מצאו לנכון להמציא לנו את התשריטים עליהם כל צד מסתמך. אילו הדבר היה נעשה, זה בוודאי היה מסייע בידנו בבחינת טענות הצדדים ואף קיים סיכוי שהיה מביא לשינוי ההחלטה.

ב. אנו מקבלים את טענת המשיב בדבר חזקת התקינות המנהלית וכפועל יוצא מכך, נטל הראיה לסתור את נכונות השומות מוטל על העוררת. העוררת לא סיפקה כל אסמכתא כדי לתמוך בפירוט העובדתי הנטען על ידה בסעיף 62 לכתב הערר.

ג. אנו מוכנים להניח (בין היתר על סמך דברי ב"כ העוררת בדיון בפנינו) כי השומות החדשות הגדילו מאד את שטחי החיוב של המתקנים לעומת השומות המקוריות לשנים 2005-2011. יחד עם זאת איננו יכולים לקבוע, על סמך החומר שבפנינו, כי המשיב שגה בכך.

ד. זאת ועוד: תת סיווג 323 – "מבנה וכל מתקן לרבות אנטנה המשמשת לתקשורת סלולארית" – כולל כל שטח המתקן. בהיעדר ראיה פוזיטיבית סותרת, איננו יכולים לקבוע כי יסודות התורן אינם חלק בלתי נפרד ממנו ומכאן, אנו דוחים טענות העוררת בדבר גודל שטחי התרנים.

ה. כפי שכבר נאמר, הוועדה מטילה ספק בסמכותה להכריע בטענת העוררת בדבר זכותה לפטור מארנונה על הנכסים נשוא הערר, בהסתמך על סעיף 274 לפקודת העיריות; זאת, לאור תתי סיווג 323 ו-719 העונים לכאורה במדויק על הגדרת הנכסים נשוא הערר (סיווגים לגביהם אישרו לאחרונה שרי הפנים ואוצר הגדלה חריגה בתעריפם). אך גם בהנחה שאנו אכן מוסמכים לדון בכך, לא מצאנו לנכון לסטות מעמדת וועדה זו שנקבעה בעניין סלקום ישראל בע"מ נ' מנהל הארנונה, אשר צורפה כנספח ד' לכתב התשובה של המשיב.

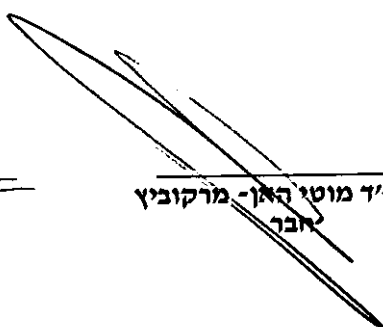
ו. אנו דוחים טענת העוררת כי התרנים אינם בגדר "בנין". טענה זו עומדת בסתירה ברורה לתת סיווג 323. הוא הדין לגבי הטענה כי השטחים מסביב לתרנים המוחזקים בידי העוררת אינם בדבר "קרקע תפוסה" – אנו סבורים כי שטחים אלה כפופים לתת סיווג 719 לצו הארנונה.

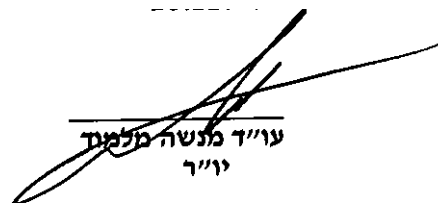
27. בשולי הדברים, נדון בטענת העוררת בדבר איסור על הטלת ריבית והצמדה: משביטלנו את השומות המתוקנות לשנת 2005 עד 2011, הטענה מתייחסת, למעשה, רק לשומה המתוקנת לשנת 2012. כבר קבענו כי תיקון השומה לשנה זו איננו בגדר "חיוב רטרואקטיבי" ומשכך – אין כל הצדקה לפטור את העוררת מתשלום הריבית על חיוב זה. לו חפצה בכך, יכלה העוררת לשלם מיד עם קבלת הדרישה את הסכום שבמחלוקת ובכך להימנע מחיובי ריבית (ובד בבד, להגיש את ההשגה והערר). ככל שהיא לא עשתה כן, אין לעוררת להלין אלא על עצמה.

28. לאור כל האמור אנו מורים כי יש לבטל השומות המתוקנות לשנים 2005 – 2011. עוד אנו מורים כי השומות לשנים 2012, 2013 ו-2014 יישארו על כנן (למעט השומה לגבי נכס פיזי _____ שלאור הסכמת המשיב, דינה להתבטל). אין צו להוצאות. זכות ערעור כחוק.

ניתן ביום 29.9.2014.

מר אביל חן
חבר

עו"ד מוטי האן - מרקוביץ
חבר

עו"ד מנשה מלמנד
יו"ר